

Arrest

nr. 164 283 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 17 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 maart 2012 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging (type D).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIBI, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 januari 2012 diende verzoeker een aanvraag in om een visum gezinshereniging. Deze aanvraag werd op 20 maart 2012 geweigerd. Dit is bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08.07.2011, in voege getreden op 22.09.2011;

Overwegende dat op datum van 03/01/2012 via de Belgische ambassade in Ankara een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van [S.F.], van Turkse nationaliteit, om zijn echtgenote in België, [S.B.], van Nederlandse nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat dit dossier reeds eerder geweigerd werd door onze diensten op 30/11/2011.

Overwegende dat betrokkene ditmaal bijkomende bewijzen van bestaansmiddelen voorlegt van haar vader maar deze niet in overweging kunnen worden genomen aangezien enkel haar eigen bestaansmiddelen in aanmerking komen.

Overwegende dat onze vorige weigering dan ook van kracht blijft.

Overwegende dat [S.B.] in het bezit gesteld werd van een E-kaart als zijnde beschikker van voldoende bestaansmiddelen;

Overwegende dat Art. 40bis van hogervermelde wet vermeldt: "... De in artikel 40, §4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in §2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt."

Overwegende dat in het kader van de visumaanvraag echter gebleken is dat [S.B.] over onvoldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de visumaanvrager tijdens zijn verblijf ten laste kan vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk;

Bijgevolg is niet voldaan aan de voorwaarden wat betreft de gezinshereniging in hogervermeld artikel en wordt het visum gezinshereniging geweigerd."

2. Over de ontvankelijkheid

Luidens artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Uit een schrijven van de verwerende partij van 15 februari 2016 blijkt dat verzoeker op 20 augustus 2015 in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart. Dit element wordt door beide partijen ter terechtzitting bevestigd. Aldus blijkt dat verzoeker inmiddels werd toegelaten tot verblijf, zodat hij heeft bekomen wat hij middels het huidige beroep tot nietigverklaring tracht te bekomen. Verzoeker heeft aldus genoegdoening bekomen, zodat een eventuele nietigverklaring van de weigering om hem een visum af te leveren hem geen voordeel biedt. Verzoeker doet dan ook niet langer blijken van het rechtens vereiste actueel belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT